

Kétarcú India

Az idei évben Indiára került a sor, hogy összehívja az alagútépítés szűk családját és otthont adjon az évente megszervezett World Tunnel Congress-nek.

Ebben az évben a kongresszus témája Underground Facilities for Better Environment & Safety volt.

A kongresszust Agra városában rendezték, a mesésen szép Taj Mahal szomszédságában, így a szakmai programok között volt lehetősége a konferencia résztvevőinek bepillantást nyerni India gazdag kultúrájába is. Agra 220 km-re található Delhitől, amit helyi viszonyok között a gyakorlott helybéli sofőrök se tudnak 5 óránál kevesebb idő alatt megtenni. A repülőtérre való megérkezés pillanatától a repülőre való visszaülés pillanatáig tátva maradt az ember szája, az európai látványhoz és közlekedési kultúrához szokott szeműeknek. Teljesen más kultúra, értékrend és gondolkodás, amire az ember felkészül, vagyis inkább csak hiszi, hogy felkészült mikor először utazik Indiába és a döbbenet ott éri a repülőből kiszállva a reptéren. Az elképzelhetetlen kulturális és anyagi gazdagság és a nincstelenség karöltve jelenik meg, bárhol jár is az ember Indiában. Láthat az oda látogató „kacsalábon forgó” palotát és háznak vagy otthonnak nem nevezhető viskót szinte egymás mellett, de ha nyitott szemmel és szívvel közlekedik az utazó, akkor India megmutatja magát, és bepillantást nyerhetünk egy kedves, barátságos, sokszínű

világba. Nincs másra szükség, minthogy mindent kipróbálj, amit az ország és a kultúra adni akar.

A rendezők kifejezett kérésére került át a rendszeresen májusban megrendezésre kerülő konferencia időpontja szeptember végére, mert a helyi adottságokat és időjárási viszonyokat figyelembe véve a májusi konferencia élvezhetetlen lett volna.

Felettébb érdekes volt a monszun időszak és a száraz évszak közötti határvonal. Pénteken érkeztünk a helyszínre, a hosszú repülőút után kis pihenés következett, majd szomorúan tapasztaltuk, hogy szakad az eső és olyan párás a levegő, hogy a szálloda ablakait napjában többször kell áttörölni a pára miatt. Szombat este elállta az eső és onnantól kezdve eltűntek a felhők az égről és gyönyörűen ragyogott a nap.

A konferencia szombat este az ITA Welcome Reception-nel vette kezdetét nem hivatalosan. A hivatalos megnyitó hétfő reggel volt, melyen a szervező bizottság, és a közlekedési miniszter is képviseltette magát. A körülbelül 1 óra hosszú program során a szervezők megköszönték a lehetőséget és köszöntötte India Miniszterelnök Asszonya az egybegyűlteket. A megnyitó ünnepséggel kezdetét vette a konferencia hivatalos programja, azaz megkezdődtek az előadások a Working Groupok megkezdtek munkájukat és az országok képviselével a 34. ITA General

Assembly gyűlések is megkezdődtek.

Három előadóteremben zajlottak a Technical Session előadásai, mindhárom teremben különböző témákban hallgathattunk előadásokat a világ minden részéről.

A Technical Session három napján 4 nagy témát dolgoztak fel az előadások, melyek a következők voltak:

- Geológiai és Geotechnikai feltárások

- Alagutak tervezése és back-analysis
- Építési technológiák és esettanulmányok: TBM, NATM
- Kockázatelemzés és biztonság fokozására tett lépések, segédtechnológiák

A Technical Sessionnel párhuzamosan a Poster Session zajlott az előadó terem előterében, melyen 17 különböző témában jelentek meg poszterek. A kongresszus népszerűségét jelzi, hogy évről évre egyre több jelentkező van, akik elő szeretnének adni, melyet nem tud követni a kongresszus, így azok az előadók, akiknek a témája érdekes arra, hogy a konferencia kiadványban megjelenjen, de szóbeli előadásra a szűkös időkeretek között nincs módjuk, posztert készíthetnek a kutatási témájukból. Ebben az évben már három napon zajlott a poszterek bemutatása.

Minden estére szerveztek a résztvevőknek valamilyen közösségi programot. Első este a Kulturális Program keretén belül az indiai tradicionális táncokkal ismerkedhettek meg a résztvevők, melyet egy kellemes vacsora követett. A Kulturális Program záróműsorán megnézhattuk hogyan áll helyt az nemzetközi ITA elnöke,

Martin Knight, és a vezetőség a színpadi tánc kategóriában.

2011-ben Európában lesz megrendezve a soron következő kongresszus, a szokásoknak megfelelően három évvel az esemény előtt döntenek el, hogy a pályázók közül ki kapja meg a szervezés lehetőségét. Ebben az évben Helsinki és Lyon volt a két pályázó a 2011-es WTC szervezésére, így mindkét ország képviselői nagy erővel szeretnék volna maguk mellé állítani a többi szavazó ország embereit. Így részt vehettünk egy a franciák által szervezett ebéden és a finnek által szervezett vacsorán is. Érdekes volt indiai ételeket falatozni egy francia vagy finn képekkel és

díszítéssel, meg persze háttér zenével fűszerezett fogadáson, de ha valaki el tudott rugaszkodni a kulturális zavartól, akkor nagyon jól tudta magát érezni finom falatok mellett kellemes társaságban. A szervezés jogát a finnek nyerték így 2011-ben Helsinkiben gyűlik össze az alagutas család.

A konferencia hivatalos része a záró ünnepséggel végződött szerdán délután, melyet egy kellemes hangulatú Záró Fogadás követett. A kulturális és szociális események az emberek kapcsolattartását és új ismeretségek köttetését teszik lehetővé, mely az egyik legfontosabb hozadéka egy-egy konferenciának. Ahogy a család összegyűlik vasárnaponként a terített asztal mellett és beszámol az elmúlt egy hét történéseiről úgy gyűlik össze évről évre az alagútépítés családja a World Tunnel Congress társasági eseményein.

Nincs könnyű dolga a magyar szervező bizottságnak, hogy egy kellemes hangulatú, maradandó élményekkel szolgáló kongresszust állítsanak össze a 2009. májusáig, de a magyarok híres vendégszeretetére gondolva nagy probléma nem lehet.

Remélhetőleg a 2009-es budapesti World Tunnel Congress után is kellemes érzésekkel, feltöltődve mennek, majd haza a résztvevők.

Kálmán Eszter